

VIDA PARROQUIAL

Diumenge XXIII del temps ordinari (C), 8 de setembre de 2019.

Sv 9,13-18 / Sl 89 / Flm 9b-10.12-17 / Lc Lc 14,25-3

LES GERMANETES DELS POBRES, ENTRE NOSALTRES

En el transcurs de les misses d'aquest cap de setmana, les Germanetes dels Pobres de Girona ens explicaran la feina que fan a la residència per a gent gran que tenen en aquella ciutat i ens convidaran a col·laborar-hi econòmicament.

COMENÇAMENT DE CURS I FORMACIÓ

L'inici del mes de setembre és un bon moment per pensar en la formació. Els infants, adolescents i joves que es troben en edat escolar, o que ja segueixen estudis universitaris, es van preparant per iniciar un nou curs. Els cristians també necessiten aprofundir en la nostra fe a través de l'estudi de la Bíblia o de la teologia. Ho podem fer de diverses maneres. Una de les possibilitats que ofereix la nostra Diòcesi és participar en els cursos de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona. A l'església parroquial s'hi pot trobar el programa. També es pot consultar a www.bisbatgirona.cat/institut

VOLUNTARIS PER AL MENJADOR SOCIAL

El menjador social de Poblenu necessita voluntaris. Col·laborant-hi dues vegades al mes es podrà garantir el servei de donar menjar a persones que viuen la injustícia de la pobresa. Per a més informació es pot trucar al telèfon 666838346.

No busquis els honors

Jesús,
em recordes que si busco la veritat,
que em farà lliure i feliç,
sempre escolliré el camí de la senzillesa,
sense preocupar-me massa dels honors ni de les distincions.
Si tinc un cor humil i senzill, obert a Déu i als germans,
seré una persona feliç i estimada,
mantindré una bona relació amb tothom,
i gaudiré amb les coses petites de la vida.
Tu proclames benaurats els humils i ens dius que posseiran la terra.
Fes que, tot reconeixent la meua grandesa,
i fent fructificar les meves capacitats,
em sàpiga mantenir senzill i humil i que el meu cor estigui obert i atent a la vida i a les necessitats dels altres.
Que tothom pugui trobar pau i repòs en mi
com jo en trobo en tu.

Josep Codina

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

1 de setembre del 2019 Núm. 812

Diumenge XXII durant l'any C

100 anys d'en Paco i comiat a l'estimat Francesc Romea

El dia 9 de setembre en Paco hagués fet 100 anys. Francesc Gimbernat, nascut a Cornellà de Terri l'any 1919 i persona emblemàtica per la comunitat de Poblenu, ens va deixar petjada i molts no l'oblidem. La seva llarga experiència vital, la seva fe i el seu pas per la nostra comunitat ens va marcar per la seva saviesa, pensament i compromís. La seva il·lusió era celebrar-ho amb tots nosaltres i va estar ben a prop, però el febrer del 2017 ens va deixar als seus 97 anys. Eren tantes les vegades que parlàvem de celebrar el seu centenari, que vam pensar que ho celebràriem igualment. I així ho farem, amb una pregària el divendres, 13 de setembre, a les 8 del vespre, a l'església. I per aquells que volgueu, en acabar farem un pa amb tomata, aportant alguna cosa cadascú per compartir, al local de l'Associació Canviem, d'on en Paco era el soci més veterà.

Recentment, un altre Francesc molt estimat, en Francesc Romea, també ens ha deixat i també volem recordar-lo. Estava implicat des de feia moltíssims anys en la nostra parròquia junt amb la seva esposa la Cati, i ens ha deixat records molt entranyables. El seu pas pel grup de celebracions, pel Grup de Reflexió Cristiana, i els seus comentaris al full parroquial, són alguns exemples. Però sobretot, la seva bonhomia, el seu tarannà obert i afectuós, i el seu compromís constant amb la parròquia. Per això, el que inicialment havíem previst com una pregària en record d'en Paco, la farem conjuntament també en record a l'estimat Francesc Romea.

Així, gardeu-vos a l'agenda el 13 de setembre, a les 8 del vespre, a l'església de Poblenu. I els qui volgueu, després podeu participar a pa amb tomata de germanor, al local de Canviem al Carrer Joan Maragall, 19, de Pineda Centre. Porteu quelcom per compartir.

M.J.H.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira [Sir 3,19-21.30-31 (gr. 17-18.20.28-29)]

Fill meu, sigues modest en tot el que facis i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

Salm responsorial [67,4-5ac.6-7ab.10-11]

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dóna casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·làreu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat a aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 14,1a.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: “Cedeix-li el lloc”, i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: “Amic, puja més amunt.” Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Després digué al qui l'havia convidat: «Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Felç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

Dones i Església: res a fer? (I part)

La fe, extraviada

D'un temps ençà es va començar a dir que les famílies perdien la fe, que no la transmetien, perquè les mares havien preferit abandonar la família per a treballar fora de casa. Com si fos una decisió tan fàcil i els sous mitjans de les dones fossin realment un regal. Així les famílies havien quedat òrfenes sense ningú que orientés la mainada. Els pares ja fa temps que no se n'ocupen o se n'ocupen poc, salvant honroses excepcions, i és acceptat per tothom que sigui així. I per què, em demano, les dones ja no transmeten la fe? No puc creure que sigui a causa del treball fora de casa, perquè fa molt de temps que això passa. Pensem en la mà d'obra barata de les fàbriques tèxtils, per exemple. I és que ambient en general no porta cap aquí, sinó més aviat al contrari. Celebrem costums basats inicialment en el santoral, però ja ningú no ho recorda. No es festegen els sants dels noms que portem, ni els nostres descendents coneixen a quin sant o santa fa referència el seu nom. Per això, les festivitats ja no tenen el sentit que havien tingut encara que se'n mantinguin els noms tradicionals. A més Setmana Santa, Pasqua, Nadal, la Quaresma, fins i tot el Carnaval, quin sentit tenen? Ningú ja no sap què se celebra ni per què. Certament és preocupant, ni que sigui per la pèrdua cultural que això significa.

Sefa Amell (El Pregó, núm. 552)